

KDYŽ SE GENERÁLOVÉ - ZAPRODANÍ AGENTI NATO A CIA, VZÁJEMNĚ POVYŠUJÍ

- CZ24 News | 10. května 2023

Už se to tak prostě vžilo, ergo tradice. Jednou ročně se třeba pálí čarodějnice (a hned po vyspání šupky do průvodu), se stejnou pravidelností se lije olovo, jindy koná Jízda králů, hraje finále fotbalového poháru, chodí k volbám a kdoví, co důležitého ještě.

Častěji, a to hned dvakrát ročně, se pro změnu **povyšuje do generálských hodností**. Na rozdíl od prostých civilních vyznavačů bohulibých vánočních zvyků či nenávislného okopávání dvou jedenáctek se toto ovšem týká pouze představitelů uniformovaného spoluobčanstva. A navíc jen těch nej, nej, nej osob, přičemž přesná pravidla, na rozdíl od fotbalu, neznáme.

Tentokrát sláva postihla celkem patnáct už tak vysokých důstojníků čtyřmi hodnostmi: brigádní generál, generálmajor, generálporučík a armádní generál. Proč ale navyšovat, když – podle vžitého názoru neuniformovaného lidu – v současných smutných pozůstatcích naší býv. čsl. lidodemo armády stejně připadají v průměru na jednoho řadového vojáka až dva generálové? Leccos mi však kdysi naznačil bývalý situace znalý tchán, jenž odešel do důchodu jako pplk. Generálního štábu: v kancelářích mnoha sekcí této instituce totiž vysedávají podobných nedočkavých čekatelů na nejcennější epolety celé roty.

Avšak v této souvislosti ani slovo údivu nevznáším nad povyšováním v řadách policie (tentokrát dva případy) či hasičů (jeden). V jejich profesi lze ocenění snadno doložit odhalenými zločiny, vyřešenými a zlikvidovanými případy, zachráněnými životy.

Jenže co ten jeden vybraný, ten nejdiskutovanější protože nejkontroverznější, šéf kontrarozvědky BIS (Bezpečnostní informační služby) MICHAL KOUDELKA? Kde a komu je předložen výčet jeho úspěchů, natož vůbec nějaké činnosti? Kde, kdy a komu složil účty ze svého konání? Nechci mu upírat, že nějaký mnohastránkový elaborát na toto téma mu podřízení vypracovali, ale proč s něčím takovým není seznamován dokonce ani prezident republiky? Projednává výroční zprávu BIS, je-li nějaká, třeba senát a sněmovna, mají na to komise? A vůbec proč my všichni obyčejní, tzv. plebs, kteří si ze svých daní tuto instituci vydržujeme, nesmíme být informováni o jejich službách při zajišťování naší bezpečnosti? Když už si to tak vznešeně dali do názvu.

V celém světě, zvláště západním, je činnost podobných nezbytných institucí věcí veřejného zájmu. Konečně viděli jsme již nemálo nejruznějších filmů či televizních seriálů o činnosti (a pochopitelně především úspěších) podobných pořádek, bezpečnost a informace zajišťujících institucí a vyšetřovacích úřadů, všech jejich pracovníků, špiónů, zpravodajců, rozvědčíků, informátorů a kriminalistů při odhalování nejruznějších nepatříčností. Tam své informace veřejně poskytují, tam jsou na svou práci hrdí, oni se jí i prostřednictvím uměleckých dokumentů dokonce světu chlubí!

A u nás? Co Koudelkova BIS? Kdopak nám to vyhodil do luftu Vrbětice, takový námět a přitom žádné krimi, ba ani strohý faktografický dokument? Cože v tom rádoby kocourkovském vojenském nehlídaném areálu v tu chvíli dělala jedna z obětí, bývalý příslušník StB, a kde byla v tu chvíli konkurence od BIS? To by teprve byla napínavá story! Kdo to na našem území operuje nezdravým novičokem, kdo tajně přivezl ricin za účelem údajného otrávení několika klíčových veleduchů naší politické scény? Proč nic nesmíme vědět, kdo doložitelný za vším vězí? A což takový seriálek Neuověřitelná dobrodružství Miškina a Čepigy, kolik by hodil vždy dychtivě očekávaných dílů?

Nehodil by se? To my přece umíme, viz major Zeman.

Ne, rozhodně nesnižují význam tajných a bezpečnostních služeb. Jejich zaměstnanci jsou většinou společnosti potřební stateční, školení, ostržlení a tvrdí chlapíci, připravovaní na důležitou výzvědnou, záchrannou a někdy až teroristickou činnost doma i na území druhých – a to nejen nepřátelských – států. Konečně i náš prezident už měl taky slušně nakročeno. Třeba, kdyby to někam dotáhl, už dneska o něm mohli za Kanálem dávat drsnácký film I´am Paul, Peter Paul!

Jenže žádná celá nula, nula, nic. O práci, prospěšnosti a úspěších statečných čs. rozvědců a zpravodajců nikdo nic neví. Apropó... Nikdo nic neví, to byl přece film! Pro anglosaský trh Nobody Knows Anything. Vzpomínáte alespoň vy zasl. pam. mé generace? Už v sedmačtyřicátém natočená poněkud ztřeštěná komedie. Zcela stručně: Dva tramvajáci (František Filipovský a Jaroslav Marvan) se na konci války marně snaží zbavit údajně mrtvoly příslušníka jednotek SA, jehož tělo přepravují v nejrůznějších schránkách (koš, pouzdro na basu, kočárek, dvoukolák) z místa na místo. Ve městě, přeplněném okupanty, však neustále hrozí nebezpečí prozrazení, což zavdává důvod k humorným scénkám.

No, co říkáte vy tam v sídle BIS (Praha 5, Nárožní 1111) na námět jednoho dílu seriálu třeba s názvem Dva agenti na Kulaťáku? A sice: agenti Pat a Mat (Alexandr Miškin, Anatolij Čepiga) jsou k nám vysláni Kremlem (opět, už asi po šesté) na tajnou misi, aby tentokrát na radnici Prahy 6 (Dejvice, Čs. armády 601/23) nenápadně odchytili v tamních prostorách se vyskytujícího jistého ex-starostu, známého absolventa International Legal Studies Program na American University, Washington College of Law. Poznávací znamení: vousatý fešák, trochu jako mladý Rasputin.

Zmíněnému nejmenovanému O. K. poté mají oba vyslaní bez okolků ubalit K. O. a omámeného unést do Moskvy za účelem podání vysvětlení odstranění Koněvovy sochy provedení. Akce tato důležitá kremelsky pečlivě naplánovaná však dopadne nezdarem, russáctí agenti (s omámeným ex-starostou v kufru) pražských dopravních značek neznalí hledají odjezd z kruhového objezdu Kulaťáku (Vítězné náměstí, dř. Říjnové revoluce) tak dlouho, až jim dojde benzín. V tom okamžiku jsou pronásledovateli BIS dostiženi, tím pádem při únosu přistiženi a následně zajištěni. Osobně provede sám gen. Koudelka, jemuž navíc (alternativní sci-fi doplnění slavnosti) při celonárodně vysílaném vyhodnocení úspěšného zásahu se vším a s každým již smířený ex-prezident Zeman za potlesku prezidenta Pavla předá i maršálskou hůl.

A na závěr už jenom soukromý podiv mnohé pamatujícího autora: **Není něco divného na státě, v němž se generálové vzájemně častují nejvyššími hodnotami a poctami?**

AUTOR: Jiří Macků